

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De subrogationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

resultaret, perinde est quo ad omnia: & veritas, & fictio valet quo ad tempus, modi, & quo ad ceteras qualitates.

Transcribere bullam quando omissis vel gratias perinde valere impetrare.

61 Interdum concedit Papa collatione beneficij talis curati, etiam si sit parrochialis ecclesia, & hoc in signatura est expressum, in bulla vero non, quid sit tunc faciendum? Resp. non est opus rescripto perinde valere: sed transcribere bullam oportet, in qua illud addetur, quod fuerat in signatura expressum: sed aliud non addetur, nec mutabitur: sed tantum describitur cum illa qualitate.

62 Et hoc suis impensis tenetur mensuralius facere, cum ad eum spectet veras & integras prestare bullas: & edere non videtur, qui totam non edidit. l. i. in si. ff. de edendo. & sic vidi condemnari mensularium seu Bancquerium, ut supra dixi in noua provisione.

Perceptio fructuum perinde valere exprime.

63 Item quando minori est prouisum de beneficio, vel patienti defectum natalium, & non est expressum in impetratione, nulla erit impetratio: ideo impetrari poterit per hoc rescriptum perinde valere, ut dictum fuit: sed si iam perceptio fructuum facta sit, non valebit prouisio ista perinde valere, nisi quoque sit expressa fructuum perceptio.

64 Quia ex ipsa perceptione resultat inhabilitas, quae annullat gratiam istam perinde valere, & aliam: & si Papa sciuisset istum inhabilem, ei non concessisset: ut patet in dec. Roze, ideo oportebat istum habilitare, secus si nullos percepisset fructus, vel conuersi sint in ecclesiae utilitatem, tunc enim nulla est inhabilitas: ut infra dicam in dispensatione materia.

65 Si tamen in supplicatione fuerit habita mentio fructuum, licet in bulla nulla fiat rehabilitatio, tamen valebit gratia: quia scientia Papae cum provisione videtur habilem facere impetrantem. l. quidam. ff. de re iud. c. l. Barbarus. de offic. praetor.

Dicens se familiarē vel nepotē cardinalis qui nō est,

66 Adhuc si quis, ut gratis expediretur bulla, dixerit in ea se familiarem Card. aut nepotem, cum non sit, nulla est impetratio: & impetrans est ipso iure excommunicatus, secundum decretum Inno. & A-

lexand. & carere debet concessione, ut ibi dem. & hoc docet. Petrus. Paul. Paris. cons. 77. in causa. col. 2 in 4. vol.

quomodo sibi prouideat.

67 Ideo si velit impetrare literas perinde valere, oportet quod hoc exprimat, & soluat pro prima gratia, & quod absoluat: & postea dabitur ei haec gratia, si non sit alius, cui praedicitur: ut scilicet perinde valeat, ac si non se dixisset familiarem Card. & sic tantum solet taxari perinde valere in hoc casu quantum prima gratia, quam gratis eo praetextu habuerat. & hoc factum est, ut obuietur fraudibus, & malitiis hominum. l. in fundo. ff. de rei vendic. ca. sedes de reser.

beat.

68 Ultimo si quis impetrauerit parrochiale ecclesiam iniuste per alium detentam, cum clausula quod possit exprimi, si sit beneficium simplex: expedita fuerint bullae super parrochiali occupata, & diu litigatum: nunc apparet eam nosse parrochiale, sed simplex beneficium, quomodo prouidebitur? Respo. Quidam per rescriptum si neutri, vel si alteri, dicunt.

Rescribenda bulla quando sit, vel gratia perinde valere impetranda.

69 Sed puto tutius & melius esse, ut impetretur hoc rescriptum perinde valere, ac si simplex beneficium in bulla expressum fuisset, vel quod transcribatur bulla iuxta formam signaturae, ut supra dixi: hoc tamen rescriptum perinde valere, esset tutius post litem inchoatam, quidam asserunt: sed ego bullam transcribendam consulerem, alia, quae tangunt huius gratiae materiam, per praedicta paruo negotio intelligi poterunt: ideo his contentus nunc ero, de his Deo agens gratias perpetuas.

De Subrogationibus.

Subrogatio quantum ad istam materiam attinet, nihil aliud est quam in locum alterius litigantis successio, seu subiectio. l. proponatur. ff. de iudic. unde per rescriptum subrogationis quis in beneficiū, seu ius beneficij colligantis sufficitur, seu subrogari mandatur. c. 1. & 2. ut littere pend. in 6. & sic conseruatur beneficium.

Subrogatio quid.

2 Et duobus modis subrogatio fiebat: nā aut Papa subrogari mādabat, aut ipse subrogat. Papa interdum mādabat Episcopo,

Subrogatio duobus modis fiebat.

vel alteri, quod si constaret talem mortuum, & litigasset cum impetrante: ob id subroget impetrantem autoritate Apostolica in omne ius, quod defunctio competeat, seu competere poterat, sibi; dictum ius conferas, & de eo prouideas, decernens irritum, &c. de hac loquitur *Cassado. decis. i. rub. vi. lite pendem.*

3. Verum quia Papa interdum alteri hoc ius postea conferebat illius concessiois immemor. & ob hoc lites erant immortales, ideo hodie Papa ipse subrogat, & confert ius, quod defunctus habebat: *vt inferius apparebit: & probatur in d. ca. si. vi. lite pendem. in 6.*

Morte aut resignatione subrogatio fit.

4. Duobus etiā potissimè modis fit hodie subrogatio, primò aut per mortem, aut per resignationem, *per rex. in ca. i. vi. lite pendem. in 6. ibi mori, aut suo iure renunciare, & cap. 2. ibidem.* per mortem autem si collitigans moriatur, tunc ne nouus aduersarius subrogetur, Papa faciliè subrogat collitigantem. Et is præfertur aliis, si intra mensem subrogationem petat: *vt est in reg. Canc. 27. quam statim subiciam.*

5. Fit etiam subrogatio per cessione alterius collitigantis, & ista etiam quotidie fieri solet, & aliquando fit in fauorem collitigantis: & tunc non derogatur huic regulæ de subrogandis collitigantibus: nec eius fit mentio, quia iuxta eam fit: si verò in tertij fauorem resignatio fiat lite pendente, tunc derogatur huic regulæ, & additur clausula in supplicatione, dummodo non cedat in potentioiorem, & quatenus sit vera lis. *Gomes. in princ. reg. in l. q.*

Subrogatio pro non litigante etiam fit.

6. Et quamuis regulariter inter collitigates detur subrogatio, Alex. tamè sextus statuit in suis reg. rub. de subroga. dari etiam pro non collitigante cum derogatione regulæ, vel absq; derogatione, quando collitigans extra curiam decessit.

7. Si verò apud sedem, non nisi elapso tempore duorum vel trium mensium, & si appareat de negligentia collitigantis: & si primus subrogatus habeat ius cedentis & consensum, & demum ipse resignauerit, non est necesse quòd secundus subrogatus habeat nouum consensum: nam

postquam est in prima subrogatione iam præstitus, non requiritur alius: nam actus intelligitur de primo. *l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signific.*

8. Interdum petitur subrogatio in ius collitigantis, qui violauit sequestrum, iuxta *elem. man. de sequestra. possess. & nisi fiat expressa mentio non valebit subrogatio: vt ibid dicitur.*

9. Notandum est, quòd hoc subrogatio. Requiratur rescriptum solet regulariter concipi, sicut noua prouisio: vbi sequètia interuenire solent. Primò post salutationem Papa narrat processum, & causæ statum inter partes, & coram quibus iudicibus, ac obitum, aut cessionem alterius ex collitigantibus: alioquin non valeret subrogatio non facta litis mentione. *c. inter. de re iudi. Do. de Roa. decis. 27. licet, in nouis, sub tit. de præben. decis. 18. vbi limitant. & vide eos decis. 30. si reus ibidem, [sub tit. de rescript. decis. 25.] Et solet inchoari narratio huius rescripti regulariter sic: Orta inter dilectos, &c. & solet subreptio hanc vitare gratiam: vt expressè consuluit Petr. Paris. *conf. 49. ad primum. col. pen. num. 33. in 4. vol.**

10. Secundò Papa ne nouus aduersarius subrogetur, cupit prouidere iste impetrati, quòd exprimit in c. 2. *vi. lite pend. in 6. ibi.* ne propter nouos aduersarios, qui malitiosè petitoribus interdum subrogantur, litigia in ecclesiarum dispendium prorogari contingat.

11. Et sic quòd collitigans renunciat, requiritur derogatio regulæ: secus si tertius non citatus resignet: quia tunc non requiritur aliqua derogatio, cum non sit collitigans: nec impetratur ius litigiosum, tamè si is qui impetrauerit commissionem cedat, is dicitur collitigans, quia iam cõmissum est negotium: *vt est decisum in c. si. vi. lite pendente in 6. doctores in Clementina finali, eodem titulo.*

12. Tertio Papa pro expresso habet causæ statum, si enim pars abundè nõ expresserat processum, & causæ statum, rescriptum annullabatur. Ob id prouidet Papa habendo pro expresso: *de hac clausula plene scripsi*

scripsi in forma mand. in verb. pro expressis habentibus, in Conc. vrb. & superius in signatura. & bulla nona promissionis.

Subrogatio hodie in omne ius, quod competebat Titio tempore obitus, vel celsionis: & quamvis prohibeatur in c. 2. v. si ita pend. in 6. ne in ius petitoris quis subrogetur, sed in ius defensoris sic. Tamen hodie per consuetudinem derogatum est illi text. Nempe mortuo petitore, vel reo, statim confertur ius illius, etiam ab ordinario: & postea subrogatur is in locum & instantiam alterius defuncti: vt inferius dicitur.

Subrogatio in iure non inuariat, sed iure canonico illud de iure ius quod competebat cedenti, vel quondam Titio.

Subrogatio in duobus casibus. 15. Nec poterit subrogatus inuari nono titulo ratione huiusmodi rescripti subrogationis: quia Papa non intendit conferre per istam clausulam, si alius ius non obtinebat, & ex intentione Papae ius metimur. c. ad quires, & c. mandatum, de rescriptis. [quia non intendit ius alterius tollere, & iurilicis praedudicare, c. quamvis, de rescriptis in 6.]

16. Vnde solent pragmatici Roma, dicere in subrogatione pro tertio non suppleri titulum, nec modum vacandi, per quem fuit prouisum illi, in cuius ius fit subrogatio: nisi in signatura dicatur, quod suppleri possit, & quando Cardinalis proprio motu subrogatur: quo etiam casu in fauorem eius hoc suppleri poterit de stylo curiae Romanae.

Subrogatio si non obstat refectione. 17. Sexto addit etiam, si ipsa ecclesia generaliter vel specialiter dispositioni legis Apostolicae reseruata sit, vel eius collatio iuxta Lateranensem, statuta concilij apud eandem deuoluta existat, autoritate Apostolica subrogamus. Et sic Papa intendit plene subrogare, etiam non obstante quacunque reseruatione speciali, vel generali: & subrogatus debet gaudere eodem iure, quo alius eius autor gaudebat: vt docet Paul. Paris. conf. 47. videtur, col. 2. num.

14. in 4. val. post do. de Rota, dec. 41. si licet pendente in nouis. Bertran. conf. 73. legatus, in 1. vol. ex noua editione.

18. Septimo confert ius adhuc sic dicens, distinqu; ius tibi conferimus, & de illo etiam prouidemus. Sic Papa confert ius cedentis, vel decedentis, non tamen de nouo, vt dixi: quod probatur ibi, dictumque ius tibi conferimus, ergo non ius nouum, sed ius dictum, scilicet, subrogationis. Et de illo iure prouidemus, non de alio nouo iure: ideo bonum esset addere clausulam, & de nouo, si opus sit, etiam prouidemus, que vix obtineri potest, sed tunc prodesset etiam ad nouum ius.

19. Vnde in subrogatione facienda est mentio de vitiosa possessione sui autoris, alioquin non valet subrogatio, iuste Calder. conf. 11. & 13. rub. de rescriptis, vt referunt sequitur Paul. Paris. conf. 47. videtur, in fin. vol. 4.

20. Etiam in subrogatione a Papa debet fieri mentio de beneficiis obtentis: quia haec subrogatio habet vim collationis: vt firmant Do. de Rota dec. 272. licet in subrogatione, in not. Philip. Perus. in d. c. 5. in 2. not.

21. Octauo decernit Papa impetrantem in eodem statu ad causae prosecutionem recipiendum, in quo deberet admitti resignans, ant alter si uirer. Vnde sic solet Papa scribere, Decernentes te ad huiusmodi iuris prosecutionem admittendum fore in eo statu, in quo dictus N. si uiueret, posset, & deberet admitti, quod probatur, in d. c. 2. nisi ibi in illo statu, quo ipsam inuenerim decernimus admittendum.

22. Et hoc facit Papa, quo lites citius terminentur: ideo si erat conclusam & renunciatam in causa, non debet recipi subrogatus: vt docent Anchar. Gemm. & Perus. in d. c. 2.

23. Ego tamen etiam vidi recipi in possessorio antequam sententia sit prolata, & facit rex. in Cle. 2. §. porro, de elect. vbi Cardinales intrantes conclauae post Papae electionem inchoatam debent recipi in eo statu, in quo inueniunt causam electionis, ante tamen conclusam electionem maxime in materia beneficiaria, in qua sententia non transit in rem iudicatam. gl. & doct. in c. 1. de concess. praebend.

Subrogatio quando ad nouum ius proficit.

Possessio vitiosa de hoc exprimi & beneficiis in subrogatione.

Subrogatus in eo statu recipitur, quod erat processus.

24 Nonō Papa decernit irritam & inane, quicquid in contrarium contigerit attentari. De hac clausula scripti in rubrica de firma & irreuo. concord. stabili. in concord. vide Do. de Rota, dec. 4. in nov. [sub tit. vt lite pendente. decif. 5.] & sic colligans præfertur non solum primo impetranti, verum etiā aliis, cum derogatione Regul. nisi secundus impetrans hoc expresserit: vt docet Gomef. q. 17.

25 Decimō Papa tollit obstantia, & ista sunt, quæ communiter in subrogationis rescripto solent inferi, per quæ facili, bonelector, cognoscere poteris rescriptum hoc an valeat, necne. Alia scripsi superius in bulla, & alias quasdam clausulas subiticiam inferius prosequens in reg. Cancel.

Subrogatus possessione accipere debet, si ipse non sit.

26 Vndecimō aduertendum est, quod licet subrogatus per Papam in omnē ius, quod quomodolibet competeat defuncto, acquirat etiam possessionē, quia possessio quæ sita & apprehensa est iuris, per l. si quis ad se fundum, ibi, possessionis iura reparantur. C. ad legem Iul. de vi publ. & ibi ponderat Bald. & Do. de Rot. decif. 64. subrogatus in nouis, [sub tit. vt lite pendente. dec. 5.] & probat Feli. in rub. de rescr. col. 3. num. 6.

27 Tamen hoc non probarem, quia possessio etiam apprehensa non continuatur, per l. cum heredes. ff. de acquir. poss. quia est facti. l. denique. ff. ex quib. caus. maior. nec obest illa. l. si quis ad se fundum: nam debet intelligi, amissa possessionis iura reparantur, id est illa, quæ sunt propria possessionis reparari debet spoliato, utpote fructus & alia iura, quæ ex possessione proueniunt: que not. in rub. de caus. poss. & in §. commodum, de interd. sub §. retinende, & sic nil probat: ideo subrogatus in ius defuncti necesse habet accipere possessionem si eā non habeat, & ipse ex alio titulo non sit eā adeptus.

Francis Francie quo ad subrogationes.

28 Etiam in hoc Franciæ regno praxis est, vt postquam aliquis subrogatus fuerit in ius alicuius à Papa, is accipiat possessionē in vim subrogationis Papæ, & post eā impetret literas Regias, quibus petat subrogari in ius & possessionem, & instantiam mortui: quod est verum, si ipse non

erat in possessione: nam tunc alia non est accipienda possessio, [sed fit subrogatio in possessionem de mortui, & sic duo sunt casus. Primus est, quando is qui petit subrogari erat in processu cum possessione accepta, non tenetur nouam possessionem accipere, ex parte eius, in cuius locum subrogatur, sed sua possessio iam accepta illi proderit. Secundus casus est, si tertius, qui non erat in lite, petat subrogari in ius alterius, opus est vt apprehendat possessionem quæ est facti: & sic non commutatur. d. l. denique. & sic conciliantur sententiæ contrariæ.]

Subrogatio est obsequio

29 Duodecimō subrogatio dicitur odiosa: ideo nec facili concedenda. ca. si. vt lite pendente. in 6. vnde si moriatur alter colligans, non debet beneficium litigiosum alteri conferri, nec de isto prouideri. d. ca. si. Domin. de Rota, dec. 308. nota quod secundum, [sub tit. de electione, dec. 4.] & dec. 429. nota. nūquid, in antiq. [sub tit. de restit. spol. dec. 17.] & Paul. Paris. cons. 47. videtur, in si. vol. 4. quod verum putarem quo ad tertium, vt subrogetur, secus quo ad litigantem.

30 Quæ iura tamen hodie in hoc non seruantur regno: nam siue actor, siue reus moriatur, statim beneficium conferitur alteri per ordinarium, vel per Papam: & sic lis protelatur per nouos aduersarios: & is subrogatus potest dare obiectus contra alterum colligantem: licet Rota teneat contra in iis. vt lite pendente. decif. 1. [Bernad. de Beneficiis.]

Beneficium an dicitur litigiosum, si sit super possessione

31 Sed dicunt beneficium non esse litigiosum, quando de eo agitur super possessione. Et ita conclusit maior pars, Do. de Rota vt refert Cassado. in dec. 4. rub. vt lite pend. & vide decisionem seq. quando neglecta est lis, quod ordinarius conferre poterit.

32 Ego tamen putarem non valere Papæ collationem, nec subrogationem, nisi fieret mentio litis, etiam motæ super possessorio tantum: quia hoc est quod forte retraxisset Papam à concedendo, vel non tam de facili, si hoc expressisset: ideo hoc quoque exprimi debet. ca. postulasti. in si. de rescr. licet do. Philippi. Probus teneat contra in addis. ad Ioan. Monach. in cap. presentis, de offic.

de offic. lega. & vide quae scripsi in tractat. de pacif. possessor. mon. 166. vbi resp. his qui contrarium tenent.

Litigans an possit permutare.

33 Decimotertio si lite pendente super beneficio reus permutet cum alio: & interim moriatur: huiusmodi permutatio reuocabitur per viam attentati, etiam contra illum superstitem, eo tamen vocato. de Rota decif. 56. si lite, in not. [Sub tit. vt lite pendente. dec. 3.] allegant. not. per Innoc. in c. cum M. de constit. vide eos decif. 41. si lite, in nouis. [Sub tit. pendente. dec. 10.] & decif. 400. nota si lite. in antiq. sub tit. vt lite pend. decif. 3. & decif. 43. nota nunquid. in antiq. [Sub tit. de renunc. decif. 1.] & decif. 4. de restitut. spoliat. [Bernard. de Besignero.]

34 Ego tamen vidi seruari contrarium in forensi iudicio: nam liberum est litigati permutare suum beneficium cum iure, quod alius habet, & is subrogatur in locum sui autoris, dummodo subrogatus non sit in fraudem vel potentior. Et ita seruatur: & si appareat litigantem in fraudem facile permutationem, vel cessionem, condemnari debet ad expensas, & ad multam, si opus sit.

Subrogatus procuratoris de nouo constituere debet.

35 Decimoquarto subrogatus debet de nouo constituere procuratorem, vel hunc eundem quem constituerat eius autor, vel alium. Alias si procurator constitutus per quendam Titium continuet processum subrogari sine nouo mandato, non valebit processus: quia lis erat finita quo ad eum, quae non transit ad singularem successorem. c. quia V. de iud. vbi doct. & do. de Rota, decif. 171. Si A. constituat, in not. [Sub tit. de procur. decif. 13.]

neff. in dicitur in super

36 Maxime quia mandatum procuratoris est stricte interpretandum, nec extenditur ad personam, vel causam non expressam. c. qui ad agendum, de procurat. in 6. & mutata persona, mutata est causa. l. nulla. C. de proc. c. cum super, de re iud. Guido Papa in decif. Delphinal. q. 86. procurator.

37 Poterit tamen iste subrogatus continuare causam cum procuratore colligatis superstitis, quia adhuc causa pendet: & ille procurator ad totam causam constitutus ceteretur: & si viveret Titius procurator

teneretur etiam eo continuare, ergo & cum isto, & sic fuit conclusum in Rota. dec. 440. si agens in no. & Fel. in d. c. quia V. col. vlt. Intimatio tamen domino fieri debet, & terminus illi dari ad opponendum contra subrogationem: vel terminus debet concedi procuratori superstitis ad consulendum dominum, si petat. per c. dilectus, de procu. Perus. c. vlt. not. si. vt lite pend. in 6.

38 Decimoquinto mortuo vno ex colligantibus petitio dirigi potest contra interesse putantes. d. c. si. & hoc probat Regid. in dec. 156. mortuo. quem sequitur Cassad. dec. 6. vlt. vt lite pend. per rex. in c. si de elect. in 6.

39 In hoc regno mortuo actore vel reo litigante superites petit quando possessorio agitur, manum regiam leuari: & vulgo dicunt, lamain leuee, quae solet illi concedi, requisitis tamen decem, quae scripsi in tra. de sen. executor. art. 1. gl. 4.

40 Decimosexto subrogatus in ius alterius potest petere sententiam sui praedecessoris recedentiae, vel aliam executiua mandari in suam vtilitatem, per l. cum quasi in prin. ff. de fideicom. liberta. Et ibi Boer. in addit. ad Bened. de plumbi. & Baldac lac. in l. vna. §. i. in fi. C. de caduc. tollen. & pronunciatum debere gaudere sententia in vtilitatem resignantis, vel praedecessoris lata, non quod detur alia recedentia.

Subrogatus in ius recedentiae iurari iurari illius sententia debet.

41 Decimosextimo subrogatus in locum alterius non post nouum iudicium possessorium inchoare, sed tenebitur per viam subrogationis petere se subrogari coram eo iudice, coram quo lis pendet, ne diuersa sequantur iudicia, & contrariae sententiae. l. nulli. C. de iudic. Sic pronunciauit Paris. Senatus anno 1525. die 2 Martii.

Subrogatus non potest nouum iudicium inchoare.

42 Decimo octauo licet quidam fuerit in locum alicuius subrogatus, tamen alter in eiusdem locum se subrogari petere potest: quia primus forte est inhabilis, vel nullum habet titulum, ob id non impeditur secundus. Ita celsit Senatus pro Adr. Gemoly doct. Theologo, contra lo. Hays subrogatum, anno 1526 die 9. Feb. & anno 1527. die 17. Martii, pro quodam alio.

Duo in locum unus an possint. Arestum.

43 Decimonono postquam Papa sub-

Inhabilis non notorius debet subrogari. Arestum.

rogavit aliquem & eidem ius defuncti consuluit, si is petat coram iudice laico subrogari in possessionem defuncti, & instantiam non poterit prohiberi, etiam si allegetur vitium personae non notorium, quod postea probabitur in processu: ut censuit Senatus 1514. & condemnabitur opponens subrogationi faciendae ad expensas, damna, & interesse: ideo non debet quis infiltrare, ne quis subrogetur, si vitium non sit notorium.

Subrogatur quis in locum alterius pariter quam impugnavit.

44. Vigesimo interdum vidi subrogari in locum illius possessoris, quem pars dixerat nullum ius habere, sed forte ab initio processus, sed postea potuerat acquiescisse ius: etiam in subrogationibus solet narrari contra iustitiam, & contra ius se opponere: & impedire: & tamen petimus subrogationem, sed dicatur conditionaliter in ius talis petit subrogari, si quod ius habeat: quia conditio nil ponit, & ad maiorem cautelam multiplicatur. *ut. post electionem, de concess. prob.*

Subrogatus debita praedecessoris solvere non tenetur.

45. Vigesimo primo subrogatus non tenetur soluere debita praedecessoris. *de solut. quia ius ab eo non obtinet bona paternam a patre, sed alio iure non tenetur ad debita patris, sic ne vxor ad debita mariti, quando nullos habet conquestus l. 1. & 2. C. de repud. h. re. ubi doct. Aufr. in de. Tholo. q. 70. doct. c. 1. de solut. per illum tex.*

Subrogatus non restituit fructus praedecessoris nec expensas.

46. Trigesimo secundo non tenetur subrogatus restituere fructus, quos praedecessor perceperit, quia nil iuris habet ab eo: ut docet Perus. in c. praesenti, de offic. ord. lib. 6. & d. Probus, in c. praesenti, de off. leg. ibid. facit l. 1. C. de administr. tut. Et ita visum fuit Senatui, anno 1536. in mense Februario.

Subrogatus non tenetur ad expensas personales, ut abunde scripti in tractat. de expens. in tertio Tomo ord. regiar. & sic censuit Senatus, anno 1508. die 3. Aprilis ante Pascha, facit quod not. Ioan. monach. in d. cap. fin. re. l. i. de pen. lib. 6. & in cap. si tibi absenti, de praeb. ibid.

47. Nec quidem ad expensas tenetur, nisi a die subrogationis: quia impenso sunt personales, ut abunde scripti in tractat. de expens. in tertio Tomo ord. regiar. & sic censuit Senatus, anno 1508. die 3. Aprilis ante Pascha, facit quod not. Ioan. monach. in d. cap. fin. re. l. i. de pen. lib. 6. & in cap. si tibi absenti, de praeb. ibid.

Arestum.

48. Limita nisi pure & simpliciter recipere processum, & remota causa: ut fuit decisum in hoc Senatu, anno 1516. die 7.

Aprilis post Pascha, & in conventibus iuridicis apud Pict. habitis, anno 1541. die 17. Octobris, pro magistro Ioan. de Fontenay contra Anto. Peletam.

49. Secundo non procedit, quando quis vellet subrogari post sententiam recedente, & primi capitis possessorii eo enim casu non recipietur: nisi fructus, & impensas omnes pendat, & restituat, ut sancte pronunciauit Senatus, anno 1542. die 11. Maii, pro magistro Egid. Durand. contra Petru. Combaut, quia res transit cum suo onere. *l. alienatio. ff. de contrab. empt. postquam igitur sententia prolata erat, onus inhaerere videbatur rei, quod non est ante sententiam.*

50. Ideo non recipietur, volens postea proficui processum, nisi ita restituat: & quia rem litigiosam assumit, videtur vellet calumniari, ideo sic puniendus est: nisi curia dicat, quod resignans remanebit in processu pro fructibus & expensis: & tunc resignans tenetur: & hoc bonum est petere, antequam quis petat se subrogari.

51. Vigesimo tertio petere subrogationem quis debet quando possessorio agitur intra annum, alioquin postea non recipitur, quia interdicta sunt annalia. *l. ff. de interd. nec releuatur quis etiam per literas Regias post annum: ut censuit Senatus Paris. pro Io. du. Drae, Canonico Carnoten. contra Iacobum de Polinhes, & quendam abbatem de Vandzille. vide rex. in c. 2. de eo qui mittitur in possessio.*

52. Et hic annus a die collationis & possessionis aduersarii computatur, quia non potuit petere subrogari antequam collationem haberet: hoc limitaui, quando is qui petit subrogationem possidisset, vel literas impetrasset intra annum, & eas executioni non demandasset: & in aliis casibus, quos conscripsi in Concor. in §. declaran. in gl. successores, ibidem quilibet videre poterit.

53. Vigesimo quarto petens subrogari, debet incontinenti suum exhibere titulum, per quem appareat an intra annum veniat necne, vel vexandi aduersarii gratia: hoc petat. gl. & doct. in c. 2. l. i. de pen. lib. 6. & ibi

ibi. Gemi. vnde non solet dari dilatio ista, qui non exhibet titulum, quia in sua potestate fuit experiri: vno. in l. inter stipulantes. §. si Sachum. ff. de verb. obli. hodie datur modica dilatio.

Procurator causa ad subrogationem citari potest.

54 Vigesimoquinto non requiritur quod dominus citeatur, si reliquerit procuratorem ad causam, talis beneficii: si petam subrogationem in illo beneficio: sed citabitur procurator causae, & coram eo subrogatio petitur. *R. i. in i. Regal. in §. priuileg.* Si tamen procurator peteret dilationem ad conuulendum dominum, ei vix penegaretur.

Subrogatio iudicis sui autoris iustificatur.

55 Vigesimo sexto subrogatus iustificatur tenetur titulum, & ius illius, in cuius locum subrogatur, quia suo autore plus iuris non potest habere, teste *Agid. Bellane. in dec. 12. subrogatus.* & *decis. 16. si petens.* vnde probare debet omnia expressam in bulla sui autoris, quia eodem iure vti debet cum autore. *reg. cum quis in ius. de reg. iur. lib. 6.*

56 Licet regulariter quis non debeat ostendere titulum sui praedecessoris: quando is fuit habitus & reputatus verus rector ecclesiae. *vt docent Panor. & alii in cap. illud. de presump. & Aufer. quest. 467.* tunc, quando lis fuit semper cum autore, & ita debet intelligi *Rota. decis. 109. agentis. in no.*

Vna possessio iustificatur nec est opus ex diversis titulis aliam apprehendere.

[Sub titul. de rerum permutatione. decis. 4.]
57 Vigesimo septimo iure illius, qui mihi cessit pendente lite vti potero etiam sine subrogatione, si eram prius in instantia & lite ante cessionem, nec est opus noua possessione: secus si non eram in lite, quia tunc & noua possessione, & subrogatione opus erit. Nam si in possessione sim aliam non deo petere possessionem, licet ex pluribus causis possidere possim, *l. 3. §. ex pluribus. ff. de acquir. posses.* tamen vna possessio mihi sufficit, *vt ibi.* & de hoc iure vti mur.

Subrogatus post duos annos non potest prosequi lite deseruam.

58 Vigesimo octauo subrogatus non prosequens litem in causa nouitatis, & super possessorio motam per duos annos, postea eam prosequi non poterit, etiam si per literas Regias releuaretur, quia perempta est instantia: *vt iudicauit Senatus Paris. anno 1528. die 14. Decembris:* quia in

hac materia non fit contestatio: nec perpetuatur actio vsque ad 30. vel 40. annos, sicut in petitorio: *l. nam postea. §. si is qui temporalis. ff. de iure iur.*

59 Nempe vtendo per annum acquiritur possessio: ita quoque per annum interdum perditur, *l. ff. de interd. & annus etiam si non quo lis cepta fuit, non computatur, quia fuerit ex- est integer, sed sequens: sic fuerit no. in l. pressum, propter idem, C. de iud. & l. fima. C. vt iuracer- an in us tum tempus, tamen iste exclusus si ius opti- possessoris mum habeat, petitorio agere non prohibe- vel petito- betur: *vt not. doct. in l. nulli. C. de iud.**

60 Vigesimo nono subrogatio facta a subroge- Papam ius defuncti valet, licet non fuerit tur.

expressum in bulla, an defunctus esset petitor, vel possessor, ex quo semper quaeritur de iure defuncti, vt sciamus de iure sui perititio. *cap. ex parte de arbit. Etiam valet- bit subrogatio, licet non dicas defunctum fuisse petiitorem: verum subrogatur non admittetur ad defuncti possessionem, ad quam non censetur subrogatus. Bonifac. in cler. a. in o. conclus. vt lue penden. cautius est tamen exprimere.*

61 Vltimo hic multo plura scriberem de subrogationibus actionum, videlicet an actio subrogata sapiat naturam eius, in cuius locum subrogatur, & alia quae ad ius ciuile pertinent: verum quia tantum ea prosequor, quae respiciunt ad materiam beneficiariam, ciuiles materias alibi scribam: ideo de hoc reuicam te ad *Bart. in l. u. §. dicit actio. ff. si quis testat. liber esse. in l. ius fuer. ad doct. in §. fuerit de actio. in iustit. & in li- certi conditio, in prin. ff. si certum per. & doct. in l. inter stipulantes. §. sacram. de verb. obli. l. si eum §. quia in iur. iur. si quis cautio.*

REGVLA CANCELLARIAE, DE SUBROGANDIS colligantibus.

Item dominus noster litium succin- dere cupiens anfractus.

GLOSSA PRIMA.

Hae regula abunde per Gomei. nota- ta est per quaestiones q̄ inter regulas Ina.